

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Коломойський Ігор Валерійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, частині першій, пункту 8 частини другої 129 Конституції України (є неконституційним), пункт 2 частини другої статті 428 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI, згідно з яким: *„Суд касаційної інстанції постановляє ухвалу про відмову у відкритті касаційного провадження, якщо ... з касаційної скарги, наданих до неї судових рішень та інших документів вбачається, що підстав для задоволення скарги немає“*.

Автор клопотання вважає, що оспорюваний припис не відповідає принципу верховенства права, а саме «критеріям правової визначеності та „якості закону“», оскільки не встановлює чітких критеріїв, за якими суд має визначати відсутність підстав для задоволення касаційної скарги, а отже надає суду необмежену дискрецію при вирішенні питання про відмову у відкритті касаційного провадження. Скаржник твердить, що закріплене в оспорюваній нормі формулювання *„підстав для задоволення скарги немає“* за своїм змістом є висновком по суті касаційної скарги, а тому згадана норма фактично *„підміняє“* стадію відкриття касаційного провадження (перевірку дотримання формальних вимог) стадією касаційного розгляду по суті доводів та вимог, викладених у касаційній скарзі. Оскільки, як зауважує автор, ухвала про відмову у відкритті касаційного провадження, як правило, не містить детального аналізу доводів скаржника, це має наслідком порушення права на вмотивоване судове рішення, яке є складовою права на справедливий суд.